

Ôi! "đänh cao trí tuä", mät mä danh tä ...!

(Về i bút häu tä do (chä thäng, vät län) ông Nguyán Văn Luán là tác giä bài "Ngäi i tìm tä do và täng thän tä do" đã đäc bänh chän träng giäi chính thäc trong giäi sä kät. Tác giä sinh năm 1937, hän cäng täi Worcester, Massachusetts. Công väc: Technician häng đän tä Mass. Sau đây là bài vät mäi nhät cäa ông.)

Ông Hòa là cäu sĩ quan Viät Nam Cäng Hòa, bä Cäng sän bät đi tù năm 1975, sang Mä theo đän HO. Tôi gäp ông täi mät tiäc cäi, trä thành bän, thäng gäp nhau bäi cùng sä thích, nói chuyän vän chäng, thäi thä, dù trong quá khä ông säng täi miän Nam, tôi ä xä Bäc.

Mät län täi thăm, cháu Thu Lan, con ông Hòa, häi tôi :

"Bäc ä Hàäi mà cũng đi tä nän à...?"

Nghe häi tä nhiên nên tôi chä cäi:

"Cái cät đän mà biät đi, nó cũng đi, ... näa là bác!"

Thäc ra tôi đã không trän thoát đäc tä län đäu "vät tuyän" vào miän Nam. Räi thêm nhiäu län näa và 2 län "vät biän", vän không thoát. Chäu đä các "nän" cäa chä đä cäng sän trong 27 năm ä läi miän Bäc, tôi không "tä nän", mà đi tìm Tä Do, trä thành "thuyän nhân", đän näc Mä năm 1982.

Sinh träng täi Hàäi, nhäng năm đäu säng ä Mä, tôi đã gäp nhiäu câu häi nhä cháu Thu Lan, có ngäi vì tò mò, có ngäi giäu cät. Thäi gian räi cũng hiäu nhau.

Tôi häng suy nghĩ và muän viät nhäng giäng häi täng, vä läi bäc tranh Hàäi xäa, täng thä hä trä, và riêng cho nhäng ngäi Hàäi đi cä.

Ngäi dân säng ä miän Nam trä phú, kä cä hàng triäu ngäi đi cä tä miän Bäc, đã không biät đäc nhäng giä xäy ra täi Hàäi, thäi ngäi Cäng sän chäa vän com-lê, đeo cà-vät, phä nä không mäc áo dài.

Hiäp đänh Geneve chia đôi näc Viät. Cäng sän, chäa lä mät là Cäng sän, tràn vào miän Bäc tháng 10 năm 1954. Ngäi Hàäi đã "đäc" vào miän Nam, bä läi Hàäi hoang väng, tiêu đäu,

vội chính quy n mội là Việt Minh, đ c t t l i thành V m. Vì ch a tr ng thành, tôi đã không hi u th nào là ...V m!

Khi h "ti p qu n" Hàn i, tôi đang H i phòng. Dân đông ngh t thành ph , ch "t u há m m" đ di c . Tr c Nhà Hát L n, vali, hòm g , bao gói x p la li t. Lang thang ch tr i, tôi ch cha tôi quy t đ nh đi Nam hay i i. Hi p đ nh Geneve ghi n c Việt Nam ch t m th i chia c t, hai năm sau s "T ng tuy n c" th ng nh t. Ai ng C ng s n mi n B c "t ng t n công" mi n Nam!

Gia đình l n c a tôi, không ai làm cho Pháp, cũng không ai theo Việt Minh. Cha tôi làm ch m t hăng th u, nghĩ đ n gi n là dân th ng nên i i. Tôi ph i v Hàn i h c.

Chuy n xe l a Hàn i "tăng bo" t i ga Ph m Xá, nghĩa là hai chính quy n, hai ch đ , ngăn cách b i m t đ o n đ ng vài trăm mét, ph i đi b ho c xe ng a. Ng i xu ng H i phòng ùn ùn v i hành lý đ đi Nam, ng i đi Hàn i là con buôn, mang "xăng" v bán. Nh ng toa t u ch t c ng ng i và ch t cháy, t chai l đ n can ch a nhà binh, leo lên nóc t u, búi vào thành toa, li u lnh, h n lo n ...

T i c u Long Biên t c là vào Hàn i. T u l c l , ng i va ch m ng i. Th ng bé ù ch c 15 tu i, qu c m t nhìn tôi:

"Đ ng đ ng chí xác đ nh l i thái đ , l p tr ng t t ng..!".

Tôi bàng hoàng vì th ngo i ng Trung qu c, phiên âm thành tiếng Việt, nghe l n đ u không hi u, đ r i ph i "h c t p" su t 20 năm, "ngo i ng c ng s n": đ u tranh, c nh giác, căm thù và ... tiêu di t giai c p! (Th ngôn ng này ghi trong ngo c kép).

Hàn i im lìm trong ti t đông l nh giá, ng i Hàn i e dè nghe ngóng t ng "chính sách "m i ban hành. "Cán b " và "b đ i" ch khác nhau có ngôi sao trên mũ ng nan tre, ph l p v i m u c úa, g i là "mũ b đ i", sau này có tên là "nón c i". Hàn i "xu t hi n" đôi dép "Bình Tr Thiên", ng i B c g i là "dép l p", ghi vào l ch s thành "dép râu". Chi c áo dài duyên dáng, th t tha c a thi u n Hàn i đ c coi là "bi u hi n" c a "t s n, phong ki n", bi n m t trong m i m y năm sau, vì "tri t đ cách m ng". L n đ u tiên, "toàn th ch em ph n" đ u m c gi ng nhau: áo "s mi", quần đen. H n h u, nh đám c i m i m c s mi tr ng vì "c n c" không có xà phòng.

Ch i v i trong Hàn i, tôi đi tìm th y x a, b n cũ, h u h t đã đi Nam. Tôi ph i h c năm cu i cùng, Tú tài 2, cùng m t s "l p Chín h u ph ng", năm sau s sát nh p thành "h m i năm". S h c sinh "l p Chín" này vào l p không ph i đ h c, mà là "t ch c Hi u đoàn", nh n "ch th c a Thành đoàn" r i "phát đ ng phong trào ch ng văn hóa nô đ ch!". H truy lung ... đ t sách! Tôi đã ph i nh i nhét đ y ba bao t i, Hi u đoàn "ki m tra", l c l i, t quy n v chép th , nh c, đ n ti u thuy t và sách quý, mang "t p trung" t i Th vi n ph Tràng Thi, đ đ t. L a cháy b p bùng m y ngày, trong ni m "ph n kh i", l i hô kh u hi u "quy t tâm", và "phát bi u c a bí th Thành đoàn": ti u thuy t c a T L c Văn Đoàn là ... "c c k ph n đ ng!". Vào l p h c v i nh ng "phê bình, ki m th o ... c nh giác, l p tr ng", tôi đành b h c. Chi c radio Philip, "t nguy n" mang ra "đ n công an", th là h t, gia tài c a tôi!

M t đ i h c sinh, tôi b t đ u cu c s ng đ a đầy vì "thành ph n giai c p", "s h kh u", "tem, phi u th c ph m", "lao đ ng nghĩa v hàng tháng". Đây là chính sách đ n ép thanh niên Hàn i

đi "lao đßng công trßng", mißn rßng núi xa xôi. Tôi chß bám Hà Nội đßc 2 năm là bß "cßt hß khßu", ... đi tù!

Tßt đßu tiên sau "tißp qußn", còn đßc gßi là "sau hòa bình lßp lßi", Hà Nội i mß hß. Nhßng bß mßt vàng vß áo qußn nhßu nát, xám xßt, thái đß "ít cßi mß", tß "nông thôn" kéo vß chißm nhà ngßi Hà Nội i đi cß. Ngßi Hà Nội i lßi bßt đßu hoang mang vì nhßng tin đßn và "chß thß": ăn Tßt đßng gißn, tißt kißm". Hàng hóa hißm đßn, "hàng nßi" thay cho "hàng ngoßi".

Âm thßm, tôi đßo bßc bên bß Hß Gßm, tßi 30 Tßt. Tháp Rùa, Cßu Thê Húc nhßt nhßa, ßm đßm, đßn Ngßc Sßn vßng lßng. Chß có Nhà Thßy Tß, đßm nay có ca nhßc, lßn cußi cùng cßa nghß sĩ Hà Nội. Đoàn Chußn nhß thßng hát "Gßi ngßi em gái mißn Nam", đß rßi bß đßu tß là tß sßn, rßp xinê Đß Đßng phß Hàng Cßt bß "tß chß thu". Hoàng Giác ca bài "Bóng ngày qua", thành "tß ngßy", hißu đàn nhß phß Cßu Gß phßi đßp, vào tß đßn mß nan, làn mây, sßng "tiêu cßc" hßt đßi trong đßi nghèo, khßn khß. Danh ca Minh Đß, Ngßc Bßo, nhßc sĩ Tß Tßn, sau này làm gì, sßng ra sao, "phân tán", chßng ai còn gßp nhau, sß thành "phßn đßng tß tßp".

"Chß thß Đßng và ßy ban Thành" "phß bißn rßng rßi trong qußn chúng" là đißt chó. "Toàn dân đißt chó", tß thành thß đßn "nông thôn". Gßy gßc, gißy thßng, đßn gßn, nßn chßt hoßc bßt trßi, rßi đßu làng, góc phß "liên hoan tßp thß". Lý do gißt chó, nói là trß bßnh chó đßi, nhßng đó là "chß trßng", chußn bß cho đßu tß "cßi tßo tß sßn" và "cßi cách rußng đßt". Du kích, công an rình mò, "theo dõi", "nßm vßng tình hình" không bß lß bßi chó sßa. Mßi nßi im phßng phßc ban đßm, mßi ngßi nín thß đßi chß thß mß hßa.

Hà Nội i đßi và rách, khoai sßn chißm 2 phßn tem gßo, 3 mét vßi "cung cßp" mßt năm theo "tßng ngßi trong hß". Mß may thêm chißc qußn "đi lao đßng" thì con nít cßi trußng. Ngßi i thành thß, làm cßt lßc, xây đßng cßngßi, có ai ngß bß quy là "tß sßn bóc lßt"? nhß hßn là "tißu tß sßn", vßn là "đßi tßng cßa cách mßng".

Nông dân có dßm sßo rußng đßt gia truyßn vßn bß quy là "đßa chß cßng hào"! Giáo sß Trßng văn Minh, hißu trßng trßng Tây Sßn, ngày đßu "hßc tßp", đã nhßy lßu, tß tß.

"Tß sßn Hà Nội i" đi cß hßt, chßng còn bao nhiêu, nên "công tác cßi tßo đßc làm "gßn nhß" và "thành công vßt mßc", nghĩa là mang bßn mßt, hai ngßi "đßn hình", coi là "bßn đßu xß" "đßu cß tích trß", còn thì "kißm kê", đánh "thuß hàng hóa", "truy thu", rßi "tß chß thu" vì "ngoan cß, chßng lßi cách mßng!".

Báo, đài hàng ngày tßng thußt chuyßn đßu tß, kß tßi ác đßa chß, theo bài bßn cßa "đßi cßi cách" vß làng, "bßt rß" "bßn cß nông", "chußn bß thßt tßt", nghĩa là bßt hßc thußc lòng "tßng đßm": tßi ác đßa chß thì phßi có hißp dßm, đánh đßp, bßt con ß đß, "đßn hình" thì mang thai nhi cho vào cßi gißu, nßu cho lßn ăn, đánh chßt tá đßn, hißp vß sßc máu ...! Mßt vài vß, do "Đßng lãnh đßo", "vßn đßng tßt", con gái, con dßu đßa chß, "thoát ly giai cßp", "tích cßc" "tß cáo tßi ác" cßa cha mß. Cßnh tßng này thßt nßng! Lßi Bác đßy sußt mßy mßi năm: "Trung vßi Đßng, hißu vßi dân ..." là vßy!

"Bßn cß nông" cßm bißn nhßn rußng đßc chia, chßa cßy xong hai vß thì "vào hßp tác", "làm ăn tßp thß", rußng đßt lßi thu hßi vß "cßng sßn".

"Toàn mißn Bßc" bißt đßc đßu "cß bßn" vß Xã hßi chß nghĩa là ... nói đßi! Mßi ngßi, mßi nhà "thi đßa nói đßi", nói nhßng gì Đßng nói. Nói đßi đß sßng còn, tránh "đßn áp", lâu rßi thành "nßp sßng", cß mßt thß hß hoßc lßng câm, hoßc nói đßi, vì đßc "rßn luyßn" trong xã hßi ngßc tù, lßy "công an" làm "nßng cßt" chß đß.

M, ai hỏi bạn: "How are you?", bạn trả lời: "I'm fine, thank you". Bạn nói bạn B, thì đi hỏi H chính Minh, "cán bộ" hỏi: "công tác thế nào?", dù làm nghề b m xe, vá lốp, ngụy và ta trả lời: "...rất thoải mái, ra sức thi đua, lốp thành tích chào mừng ... các đồng chí anh em!"

B bạn bên sông B Hà, giới tuyến chia hai miền Nam B, năm 19 tuổi, tôi bạn giống với L Thuyết bạn "bên biên phòng", đồng chí "tự do" ở trong nhà ch "du kích" hai ngày, đi dò về Đ ng H. Trả 9 trả giam nhà thì về thì H a Lò Hà, vào xà lim. Công tù thì ch ng có gì thì đi p, xã hội cũng là một nhà tù, không như báo, đài hàng ngày kêu to "Ch đ ta thì đi đ p".

C hàn thi thân, bạn tôi liên số, ngụy và tù "biên ch", ngụy và tôi chỉ n kéo v, như n là ngụy và Hà, đối rết trên miền nên cũng "biên ch"! Đi xa c l a, gia đình, bè bạn, hàng, "tiếp xúc" với nhau phải "luôn luôn công giác". Hà đã mất n n l giáo c x a, Hà suy sụp tinh thần vì danh từ "đồng chí"!

N trong xà lim, không có ngày đêm, giới giới, nghe tiếng đồng mà suy đoán "tình hình" Ảnh nhìn tù mù chỉ u ô c a số nh song số, cao quá đ u, tôi đồng trên xà lim, dùng ngón tay v ch lên tiếng, "liên lạc" đồng c với Thuyết An xà lim phía trước.

Thuyết An là ngụy và Hà, "tham gia hoạt động" Nhân Văn Giai Phẩm, đòi tự do cho văn nghệ sĩ, sau chuyển lên rừng, không có ngày về Hà. Bà đã dùng đũa tre ch c mù một một, nói câu khí phách truyền tiếng: "Ch đ này ch đáng nhìn bạn n a con một!"

Ngụy và du lịch Việt Nam, ít có ai lên vùng th ng du x B, như Lào Cai, có trả tù Phong Quang hà kh c, có thung sâu heo hút, có tù chính trị ch t tre v u theo "đồng m c ch tiêu". R ng núi bao la, tiếng chim "bút cô trời c", n c lên n c n, tiếng gà gô, th c giới, số ng mù quanh năm.

Ph Hàng Đào Hà, v n là "con đồng ng t số", có ngụy và trai trả tên Kim, học sinh Albert Sarreaut. Học trả ng Tây thì phải ch u số "cắm thù đ qu c" c a Đ ng, "đ qu c Pháp" trả c kia và "đ qu c M" sau này. Tù chính trị nh t l n v i l u mạnh, ch a đ m t năm, Kim Hàng Đào "bút mãi" trả thành Kim C t, b ch t đ t cánh tay đ n vai, không thu c, không "nhà th ng" mà v n không ch t.

Ph Nguyễn công Trả g n Nhà R u, phía Nam Hà, ngụy và thanh niên đ p trai, có biệt danh Phan S a, giới đàn guitar, mê nhạc Đoàn Chu n, đi tù Phong Quang vì "lãng m n". Không hành lý nh ng v n ôm theo cây đàn guitar. Ch vì "tiêu u t số", không "tiên b", không có ngày về ...! Ba tháng "k lu t", Phan S a h p h i, khiêng ra khỏi Công Trả cao vút, gió núi mây ngàn, thì tiêu tan giới m Tình nghệ sĩ!

Ngụy và già Hà ch t đ n, th h th hai, "xung phong", "tình nguyện" học b "tập trung" xa r i Hà. B công an "quyết tâm quét sạch tàn đ đ qu c, phản đ ng", nên ch còn ngụy và Hà t "kháng chí n" v, "nhất trí tán thành" nh ng gì Đ ng ... nói đi!

Tôi may mắn số ng sót, dù mang lý l ch "bôi đen ch đ", "âm mưu l t đ chính quy n", trả thành ngụy và "Hà đi c", 10 năm về Hà đôi l n, khó khăn vì "trình báo h kh u", "t m trú t m v ng". "Kinh nghiệm bạn thân", "phản đ u v t qua bao khó khăn, gian kh", số l n tù đã quên trong trí nh, tôi số ng thì H i phòng, vùng biên.

H i phòng là c h i "ngàn năm một thu" cho ngụy và Hà "v t biên" khi chính quy n Hà ch ng T u, xưa đ u i "ngụy và Hoa" ra biên, khi n c M và th giới đón nh n "thuyết n nhân" t

n n.

Năm 1980, tôi vào Sài Gòn, thành phố đã mọt tên sau "ngày giỗ phóng miến Nam". Vào Nam, tuy phố lén lút mà đi, nhưng vẫn còn dế hèn "di chuyển" trong các tầng hầm Bóc tróc đây. Tôi bóc trên đường Tô Do, hàng ng chút dế hèn ng c a Sài Gòn cũ, cảnh tượng ng r i cũng đ i thay nh Hà i đã đ i thay sau 1954 vì "cán ng" cai tr .

Miến Nam "vết t bi" ào t, nghe nói dế hèn nên tôi vào Sài Gòn, tìm manh m i. G p cha m ca sĩ Thanh Lan t i nhà, đ ng H Xuân H ng, g p c u sĩ quan C ng Hòa, anh Minh, anh Ng c, đ ng Tr n qu c Tô n, tù t miến Bóc tr v . Đ ng ra biến tính theo "cây", b y, tám cây (vàng lá) mà d b l a. Ch Thanh Chi (m Thanh Lan) nhìn "nón c i" "ng y trang" c a tôi, m m c i: "Trông anh nh cán ng, mà ch ng ng chút nào!" "Hà i, trí th c th i Tây, ch b ...!. C n c Vi t Nam, ai cũng s tr thành di n viên, k ch sĩ gi i!"

V i H i phòng v i "gi y gi i thi u" c a "S giao thông" do "móc ngo c" v i "cán b miến Nam" Saigòn, tôi đã tìm ra "biến pháp t t nh t" là hàng dân chài miến Bóc vùng ven biến. Đã đ n lúc câu truy n t ng "N u cái c t đ i n mà bi t đ i....", dân Bóc "th m nhu n" nên "n l c" v t biên.

Năm b n m i t tu i, tôi tìm đ c Tô Do, đ nh c t i M , h c ti ng Anh ngày càng khá, hàng nói ti ng Vi t v i đ ng h ng, v n còn pha chút "ngo i ng " năm x a. Cu c s ng c a tôi i Vi t Nam đã đ n "m c đ " kh n cùng, nên tan nát, th ng đau. Khi đã lang thang "đ u đ ng xó ch " thì m i đ "tiêu chu n" "xu ng thành ph n", lý l ch có th ghi là "dân nghèo thành th ", hàng v n không bao gi đ c vào "công nhân biên ch nhà n c". Tôi mang nh n nh c, "kiên trì" sang M , làm i cu c đ i, nên "đ t k t qu vô cùng t t đ p", "đ t đ c nguy n v ng" h ng c m !

Có ng i "kêu ca" v "ch đ t b n" M t o nên cu c s ng lo âu, t t b t hàng ngày, thì xin "thông c m" v i tôi, ng i ca n c M đã cho tôi nhân quy n, dân ch , tr thành công dân Hoa k g c Vi t, h ng đ y đ "phúc l i xã h i", còn đ p h n t trong sách Mác Lê v gi c m C ng s n.

Ch nghĩa C ng s n x p đ r i. C ng s n Vi t Nam bây gi "đ i m i". Ti ng "đ i" và "đ " ch khác m t ch "i". Ng i Vi t Nam s c t đ t ch "i", dù ph i t t , b ng "di n bi n hòa bình". Ch đ Vi t c ng "nh t đ nh ph i đ ", đó là "quy lu t t t y u c a l ch s nhân lo i".

Ôi! "đ nh cao trí tu ", m t m danh t ...!